

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Miladou Haplovou ve věci žalobce **A.S.**, bytem, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, o změnu výše invalidního důchodu, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 21.6.2013, č.,

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žalované se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 21.6.2013, č. žalovaná zamítla námitky žalobce a rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 2.5.2013, č.j. potvrdila. Potvrzeným rozhodnutím ČSSZ zamítla podle § 41 odst. 3 a pro nesplnění podmínek ust. § 39 odst. 2 písm. b), c) zák. č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění žádost o změnu výše invalidního důchodu z důvodu zhoršení zdravotního stavu, neboť podle posudku OSSZ Kroměříž ze dne 16.4.2013 je nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb. V námitkách žalobce namítal, že pokles jeho pracovní schopnosti je vyšší a vyjmenoval svá zdravotní postižení a navrhl nové posouzení zdravotního stavu. Žalovaná přezkoumala napadené rozhodnutí vzhledem k námitkám žalobce a posoudila jeho invaliditu podle § 5 písm. j) a § 8 odst. 9 zák.č. 582/1991 Sb. Podle posudku o invaliditě ze dne 4.6.2013, který byl podán na základě zdravotní dokumentace vyplývá, že je invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. a jde o invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) téhož zákona. Míra poklesu pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byla určena ve výši 40%, když rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kap. X, oddíl B, položce 1, písm. b), přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity.

Žalobou ze dne 10.7.2013 se žalobce domáhá přezkoumání rozhodnutí, protože nesouhlasí s posouzením zdravotního stavu v posudku pro námitkové řízení a domáhá se nového posouzení zdravotního stavu s přihlédnutím k úplné zdravotní dokumentaci a poukazuje na všechny své zdravotní potíže, které ho omezují v každodenní činnosti.

Soud vyžádal a provedl důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „PK MPSV“) v Brně ze dne 23.10.2013. Posudková komise za účasti odborného interního lékaře hodnotila zdravotní stav na základě lékařských nálezů v posudkové dokumentaci, v dokumentaci k námitkovému řízení a ve zdravotní dokumentaci praktické lékařky. Jednání komise se žalobce nezúčastnil, omluvil se a na základě dostatečné podkladové dokumentace posudková komise věc projednala v jeho nepřítomnosti a zaujala posudkový závěr. Lékařské nálezy, které posudková komise vzala v potaz při posuzování zdravotního stavu jsou uvedeny a citovány ve vypracovaném posudku v rozsahu postačujícím pro posudkové zhodnocení zdravotního stavu žalobce. K datu vydání napadeného rozhodnutí byla rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu chronická obstrukční plicní nemoc. Jednalo se o středně těžké funkční postižení, stádium II FEV₁/FVC pod 0,70, 50 % je menší FEV₁ 80 % n.h., 2 a více exacerbací ročně. Nejednalo se o těžké funkční postižení uvedené pod položkou 1c) dané kapitoly a nejednalo se ani o zvlášť těžké postižení charakterizované položkou 1d). Diabetes mellitus byl kompenzován dietou a nebyly objektivizovány stavy metabolického kolísání. Pro toto postižení by byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti ve výši 10 %. Vertebrogenní algický syndrom odpovídá postižení s minimálním funkčním postižením jednoho nebo více úseků páteře s občasnými bloádami s přechodným omezením pohyblivosti páteře, svalovými dysbalancemi, bez projevu kořenového dráždění. Tento stav by odpovídal míře poklesu pracovní schopnosti ve výši 5 %. V kapitole X, oddíl B, položka 1b, vyhl. č. 359/2009 Sb., je rozmezí 15-30 %, posudková komise zvolila horní hranici, tj. 30 % a vzhledem k dalším přidruženým diagnózám shledala důvod k navýšení horní hranice procentuálního rozmezí ve smyslu § 3 vyhl. o 10%. Uvedený posudkový závěr se shoduje s výsledkem posouzení lékaře OSSZ i lékaře oddělení námitkové a odvolací agendy ČSSZ. Posudková komise uzavřela, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byl invalidní podle § 39 odst. 1 zák. č. 155/1995 Sb., a šlo o invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) téhož zákona a nešlo o invaliditu druhého či třetího stupně. Šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35 %, nedosahoval však více než 50 %.

K nařízenému jednání dne 19.11.2013 se žalobce nedostavil, neomluvil se a nežádal soud o odročení jednání, soud proto věc projednal bez jeho přítomnosti.

Žalovaná navrhl, aby soud žalobu zamítl vzhledem k závěru v posudku PK MPSV v Brně ze dne 23.10.2013.

Na základě shora provedených důkazů dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná. Zásadní žalobní námitku – nesprávné posouzení zdravotního stavu posuzujícími lékaři soud posuzoval podle závěrů posudku PK MPSV se sídlem v Brně ze dne 23.10.2013, který si vyžádal. V posudku se posudková komise podrobně zabývala vývojem zdravotního stavu žalobce, v základní invalidizující diagnóze od roku 2007, když podrobně srovnala výsledky plicních vyšetření v tomto nálezu a v následujících plicních kontrolách, naposledy za hospitalizace na přelomu června a července 2013. Komise ostatně odborné lékařské nálezy, k nimž přihlédla, podrobně v posudku citovala a vycházela z jejich závěrů. Zhodnocení zdravotního stavu podle soudu posudková komise provedla podrobně, zdůvodnila, proč zdravotní stav nelze hodnotit podle jiné příznivější položky rozhodující příčiny dlouhodobě

nepříznivého zdravotního stavu. Posouzení zdravotního stavu žalobce posudkovou komisí soud hodnotí jako přesvědčivé, objektivní a úplné, proto soud pojal závěr posudku jako rozhodující důkaz pro posouzení žaloby. Závěr posudku činí napadené rozhodnutí žalované správným a v souladu se zákonem. Soud proto žalobu ve smyslu ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítá.

Žalobce nebyl ve věci úspěšný, žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona, soud proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku shora a nepřiznal jí náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1, 2 s.ř.s.).

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 19. listopadu 2013

JUDr. Milada Haplová, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Karolína Marešová